

58 Akte Radboudumc 18-05-2021

HOUTHOFF

Gerechtshof
te 's-Hertogenbosch

Datum zitting: 18 mei 2021
Rolnummer: 200.287.326

ANTWOORDAKTE

inzake

Stichting Katholieke Universiteit (UMC St. Radboud Ziekenhuis),
een stichting gevestigd te Nijmegen ("**Radboudumc**"),
geïntimeerde, incidenteel appellant,
advocaten: mr. H. Lebbing en mr. N.T. Dempsey

tegen:

Jan Hendrik Sassen,
wonende te Nijmegen ("**Sassen**"),
appellant, incidenteel geïntimeerde,
advocaat: mr. Z.J. Rittersma

1. Radboudumc heeft kennisgenomen van de akte van Sassen (de "akte") in reactie op haar memorie van antwoord na verwijzing ("MvAnV"). Zoals ook gold voor Sassens memorie na verwijzing ("MnV") is de akte wederom vooral een herhaling van zetten en reeds eerder aangevoerde – en terecht door de Rechtbank Arnhem, het Hof Arnhem Leeuwarden én de Hoge Raad – verworpen stellingen. Radboudumc heeft een en ander eveneens al herhaaldelijk – uitvoerig gemotiveerd – weersproken en weerlegd.
2. Het betoog in akte § 1 dat onderscheid zou moeten worden gemaakt tussen het state of the art *zijn* van een hulpzaak en het state of the art *gebruik* van een hulpzaak is in MvAnV § 3.1.21-24 weerlegd.
3. Sassens beroep op het fair trial beginsel in akte § 2 als argument waarom zijn "nieuwe grief" geen gepasseerd station zou zijn ook al zijn zijn klachten over het passeren daarvan door de Hoge Raad verworpen, kan hem niet baten. Radboudumc verwijst naar MvAnV § 4. Ook overigens levert het niet behandelen van de "nieuwe grief" niet tot een schending van het fair trial beginsel: anders dan Sassen betoogt, zijn de Rechtbank Arnhem en het Hof Arnhem niet uitgegaan van een "*onjuist en onvolledig feitencomplex*" en is evenmin sprake geweest van het door Radboudumc verzwijgen of achterhouden van relevante feiten, laat staan processueel bedrog.¹ Het fair trial beginsel houdt in dat iedere partij in een procedure recht heeft op een redelijke gelegenheid om zijn zaak aan de rechter voor te leggen onder zodanige omstandigheden dat hij niet substantieel benadeeld wordt ten opzichte van zijn wederpartij, dat partijen gelegenheid moeten krijgen tot kennisneming van en uitslating over alles wat het oordeel van de rechter kan beïnvloeden en elke procespartij in staat moet worden gesteld op de zelf gewenste wijze deel te nemen aan de procedure.² Dit alles is uiteraard niet geschonden in deze procedure, nu Sassen alle kansen heeft gehad zijn standpunt – meermalen – weer te geven in de procedure. Hierover heeft Sassen in cassatie kunnen klagen, maar deze klachten zijn verworpen door de Hoge Raad met toepassing van artikel 81 RO. Deze verwerping middels artikel 81 RO is niet in strijd met artikel 6 EVRM³ zoals Sassen lijkt te betogen in zijn akte.

¹ Zie MvAnV § 5 en de aldaar vermelde vindplaatsen in de eerdere processtukken van Radboudumc.

² Zie bijv. Asser Procesrecht/Giesen 1 2015/298.

³ Zie bijv. EHRM 19 april 1994, ECLI:CE:ECHR:1994:0419JUD001603490, NJ 1995/462, m.nt. E.A. Alkema (*Van de Hurk/Nederland*), rov. 61; EHRM 4 juli 2000, ECLI:CE:ECHR:2000:0704DEC004314998, NJ 2001/401, m.nt. G. Knigge (*Kok/Nederland*), rov. 4. Zie bijv. ook EHRM 24 april 2018, ECLI:ECHR:2018:0424JUD005538514, AB 2019/49, m.nt. T. Barkhuysen & M.L. van Emmerik (*Baydar/ Nederland*).

4. Hetgeen Sassen opmerkt in akte § 3 over het gestelde bedrag door Radboudumc overtuigt evenmin. Anders dan Sassen stelt, volgt uit de citaten die in MnV § 192 zijn aangehaald *niet* dat Radboudumc had gesteld dat prof. dr. Keunen wist dat een Miragelplombe was toegepast. In de betreffende citaten wordt steeds gesproken over *een* plombe, niet over de Miragelplombe. Zoals echter reeds in MvAnV § 5.2.3-4 – en voor cassatie bij het Hof Arnhem-Leeuwarden⁴ – uiteengezet, is het voor de beoordeling van de vorderingen van Sassen irrelevant of prof. dr. Keunen in 2005/2006 al dan niet wist of een Miragelplombe bij Sassen was toegepast. Wat betreft de opmerkingen over het gevoerde expectatieve beleid en de verklaringen van Crama in verband met het artikel van Marin et al zij – ter vermijding van verdere nodeloze herhaling – verwezen naar MvAnV § 5.3 en 5.4.
5. De enkele – verder in het geheel niet onderbouwde en niet door de feiten gestaafde – stelling van Sassen in Dagvaarding p. 36 en 37, MvG § 70 en MnV § 6 dat hij inkomensverlies zou hebben geleden als gevolg van zijn operatie (waarbij Sassen niet duidelijk maakt of hij doelt op de operatie in 1992 dan wel de operatie ter verwijdering van de plombe in 2006), is volstrekt onvoldoende om te komen tot een aannemelijkheid van schade, laat staan een begin van bewijs. Voorts geldt dat het benodigde causaal verband ontbreekt tussen de door Sassen gestelde schade en de ingreep bij Sassen. Radboudumc verwijst naar MvAnV § 6 en de daar vermelde vindplaatsen. Het verdient in dit kader overigens herhaling: indien bij de operatie in 1992 geen plombe zou zijn gebruikt, zou Sassen toen blind zijn geworden, terwijl van de destijds beschikbare alternatieve siliconenplombes bekend was dat deze tot ernstige complicaties konden leiden.⁵
6. Tot slot en voor de goede orde: Radboudumc heeft – vanzelfsprekend – niet gevorderd dat Sassen tweemaal in de proceskosten wordt veroordeeld. De strekking van de conclusie van Radboudumc is – niet meer en niet minder – dan dat Sassen als in het ongelijk gestelde partij dient te worden veroordeeld in de proceskosten van alle instanties van deze procedure.

WAARVAN AKTE!

Advocaten

⁴ R-Akte overlegging productie d.d. 13 januari 2015, productie 2, p. 1; R-Plta II § 7.2–7.4; R-Akte d.d. 25 april 2017 § 2.5–2.12.

⁵ Zie MvA § 3.1.9 en de daar vermelde vindplaatsen.

Deze zaak wordt behandeld door mr. H. Lebbing & mr. N.T. Dempsey
Postbus 1507 3000 BM Rotterdam T + 31 (0)10 217 2591 M + 31 (0)6 2049 0572

E h.lebbing@houthoff.com

n.dempsey@houthoff.com